

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кромѣ рускихъ святы) о 5-й год. поп. Литер. додатокъ „Бібліотека найзнат. позѣстей“ выходитъ по 2 печат ар-кушъ кожного 15-го и послѣднаго днія кожного мѣсяця.

Редакція Адміністрація подъ Ч 44 улицы Галицка. Рукописи извѣтаются лишь на посерединѣ застегненіе. Оглашениа принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣгъ одной строчки печатной, въ рубль. „Надѣлание“ по 20 кр. а. в. Рекламациіи неопечатаніи вѣлької бѣгъ порта.

Предплати и кинєраты принимаются: У Львовѣ Адміністрація „Дѣла“. У Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Klemmengasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старини“ въ Кіевѣ, почтовы урады и „Газети Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерибасовская ул., д. Ралли 9.

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня разпочинається другій кварталь. Просимо о надсыланье предплаты и вырѣнаніе залегостей.

Новы предплатники „Бібліотеки найзначнѣшихъ позѣстей“ достанутъ зачату позѣсть „Князь Серебряный“ бѣгъ початку.

Руки прочь!

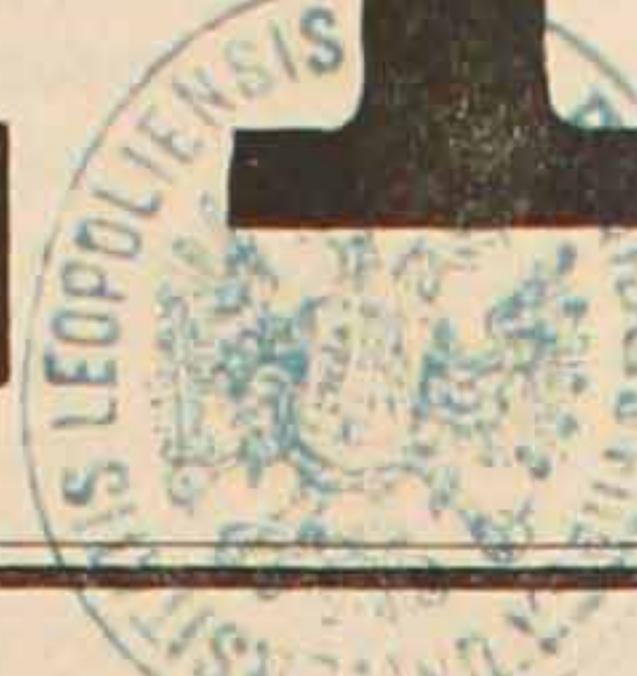
Скоро только въ рабскому „миротворческому“ органу о. ректора зъ улицѣ Коперника появился зѣбѣтній проектъ, що центральний польскій комитетъ добравъ себѣ „миро-любивыхъ“ людей, сирѣвъ креатуръ, и переведивъ выборы такожъ въ имени Русиновъ на перекорь рускому комитетови выборчому, — мы заразъ зрозумѣли, що сей проектъ не киненій оттакъ собѣ, зъ легкої руки якого тамъ вѣчевого ексѣ-езуитовця а нынѣ майстра въ „Мирѣ“, але що бѣгъ добре бувъ обговореній „кімъ-сь“ на однай зъ щоденнихъ конференцій съ п. ексѣ-натаремъ Савицкимъ, редакторомъ „Dziennik-a Polsk-ого“ въ характерѣ проводного дрота мѣжъ інтенціями аспе-вельможныхъ а рабскою готовостею сповнити паньску волю подъ покровкою обороны рускїи церкви...

И мы не помылилися! Коли проектъ „Мира“ выкликавъ якъ пайнергичѣйшии протестъ и загальнѣ обуреніе всѣхъ Русиновъ, змѣнено тактику для осягненія тои самои цѣли, с. е. до розбити Русиновъ при выборахъ на два таборы черезъ руководство двохъ комитетовъ. А въ якій способѣ змѣнено, по-слухаймо.

Нынѣшній „Dziennik Polski“ (ч. 98) приносить ось яку вѣдомость:

„Dowiadujemъ siê z prawdziwą przymiernością, że kóliko prawdziwych Rusinów, pragnąc dać widomy znak żywotności swojego stronnictwa, nosi się z myślą utworzenia we Lwowie centralnego komitetu przedwyborczego pod przewodnictwem ks. metropolity Sembratowicza i urządzienia w tym celu we Lwowie zjazdu delegatów ze wszystkich dekanatów. Zamiarowi temu mogąte tylko przyklasnać. Czas juž wydrzeć kierownictwo sprawami publicznemi z rąk stronnictwa wrogiego kraju, religii katolickiej i narodowości ruskiej.“

Дѣло

Мы не оптимисты и западто добре знаемо относины редакціи „Dziennik-a Polsk-ого“ до „kóliko prawdziwych Rusinów“, що мы могли сумніватися о вѣродостойности сей вѣсти. Згадане невидимо „kóliko prawdziwych Rusinów“, которыхъ видимо персоною есть доси лишь одинъ о. ректоръ Бачинскій, справдѣ раде „дати видимый знакъ жизненностіи своего сторонництва“ и будь-що-будь готово сповнити въ нынѣшній хвили и пайзложа-частнѣйшу службу рускїи справѣ народнїй. Прецеденсъ прецѣнь бували. Пригадаймо сбѣ, якъ передъ двома роками при выборахъ до сойму о. парохъ Болехова, нынѣшній о. ректоръ, выступивъ нѣ зъ сего нѣ зъ того яко кандидатъ руского центрального комитету противъ дра Александра Огоновскаго, кандидата руского центрального комитету.

Правду сказать, мы не дуже такъ боимося, що „kóliko prawdziwych Rusinów“ могло при сихъ выборахъ дати якійсь „видимый знакъ своей жизненностіи“. Мы предвиджуемо, що и теперъ такъ буде, якъ було передъ двома роками, — що коли только въ границиахъ свого округа выборчого зявився дрѣ Ол. Огоновскій, яко видимый кандидатъ руского комитету, его контрѣ-кандидатъ зробився сей частъ — невидимымъ. Страхи на Ляхи! Дальше, мы не дуже то боимося ѿ осущеніе того „зѣзду делегатовъ зо всѣхъ деканатовъ“, которымъ „Dziennik Pol.“ намъ грозить. Противно, мы, а съ нами певно и вся Русь, дуже радѣ були-бы тому, коли-бѣ мы вже разъ мали случайностіи во очію побачити тую невидиму армію, котрои доси и „простыми“ и „фельдцайгмайстрами“ являєся рицарі въ однай и той самдѣ особѣ. Щѣкава на всякий способѣ була бы ревія тои нової армії, про котрои многочисленність, рицарську отвагу и выпревалостіи въ зношенню вся-кого рода страпацій такъ богато пишеся въ „Dziennik-u Polsk-омъ“, „Czas-ѣ“ и „Kur-jeg-ѣ Poznańsk-омъ“.

Але есть одна сторона рѣчи, котра ми мохуть каже намъ боятися. Читателѣ наші отгадають самѣ, що мы именно маємо на думцѣ. Коли мы Русины-народовцѣ прішли стъ привѣтомъ до нового митрополита, мы сказали ему ангельскими устами дра Омеляна Огоновскаго: „Хорошо насъ такожъ бѣть своїхъ лжепророковъ!“ Высокопреосвященій въ

своїй отповѣди се сказанье помишу въ мовчки, але натомѣсть упередивъ нась, що „дороги а нашї часомъ розйдуться“. И ось, коли-бѣ справдѣ — що не допусти Господи! — мавъ Впр. Сильвестръ обнятіи проводѣ въ новомъ якімъ выборчомъ комитетѣ рускому, — то перший разъ, и то якъ дуже, прикро дуже розйшлисъ-бы нашї дороги... а певно только черезъ тыхъ „лжепророковъ“, о которыхъ мы зъ святого обовязку мусыли загадати, бо падто поважаемо и достоинѣства митрополита середъ руского народу и особу дра Сильвестра Сембраторовича, що выдавъ молитовникъ въ рѣдомъ языцѣ и бувъ душою при заснованію першого пансіону для дѣвчатъ рускихъ. Толькожъ мы все таки не вѣримо въ можливості, ѹзобъ нашъ достойный князь церкви поддався той покусѣ, котра — ѹз передъ его інtronизацією — бажає роздѣлити дороги его дѣтій народа руского! „Комуся“ оно вийшло-бы на великий хосень, але певно не митрополитови Галицкаго Руси!

Тожъ патріотичній обовязокъ нашъ наказує намъ заразъ на першу вѣсть о якімъ новомъ комитетѣ рускому, до котрого втягають и особу митрополита нашого, поставити свое енергичне veto и всѣмъ раболѣпникамъ и лжепророкамъ кликнути голосне „Руки прочь!“

Отъ П. Дениса Кулаковскаго.

бувшого посла до рады державної, одержали мы сегодня слѣдуюче письмо:

„Прошу о помѣщенье въ Вашої газетѣ слѣдуючого заявлена:

На основѣ розпорядженія Єго Высокопре-восходительства пана Министра внутрѣшніхъ дѣлъ зъ дня 7. н. ст. цвѣтня 1885 р. ч. 1402 звѣстила В. Президія ц. к. Намѣстництва у Львовѣ рескриптомъ зъ дня 14 н. ст. цвѣтня 1885 р. ч. 3432/през. Вп. Дра Ісидора Шараневича, профессора львовскаго университету, що Єго Величество всевысочайшимъ рѣшеніемъ зъ дня 1 цвѣтня с. р. благоволили всемилостивѣше приволоти, прибути на Все-высочайшій Дѣбрь рускїи депутатії въ Галичинѣ складаючої-ся въ профессора университету и сеніора львовскаго Інститута Ставромагійскаго Дра Ісидора Шараневича, властителя добра Володислава Федоровича, профессора университету и писателя у Львовѣ Д-ра

Предплати на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: ва цѣлый рѣкъ . . . 12 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 12 рубл. на пѣвъ року . . . 6 зр. на пѣвъ року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Бібліотеки“: съ дод. „Бібліотеки“: на цѣлый рѣкъ . . . 16 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 16 рубл. на пѣвъ року . . . 8 зр. на пѣвъ року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл. на самъ додатокъ: на самъ додатокъ: на цѣлый рѣкъ . . . 5 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 5 рубл. на пѣвъ року . . . 2-50 на пѣвъ року . . . 2-50 р. Для Заграницы, окрѣдно Россіи: на цѣлый рѣкъ . . . 15 зр. на пѣвъ року . . . 7-50 зр. на чверть року . . . 3-75 зр. съ дод. „Бібліотеки“: на самъ додатокъ: на цѣлый рѣкъ . . . 19 зр. на цѣлый рѣкъ . . . 6 зр. Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Омеляна Огоновскаго, мѣсто-предѣдателя львовской палаты торговельной и промысловой Михаила Дымета и послѣдовъ рады державної Василя Ковалевскаго и Дениса Кулаковскаго, въ цѣли вложенія у степеней Престола жалобы Русиновъ въ Галичинѣ, по причинѣ варідженіи св. римскими Престоломъ реформы Василіанскаго Чина череаъ оо. Єзуїтівъ, и противъ дочасної отдачи, за приволеніемъ державної власти, Василіанскаго монастыря въ Доброму тымъ-же отцямъ.

Повышу депутацію благоволять Єго Величество всемилостивѣше приняти въ четверть дня 30 н. ст. цвѣтня 1885 передъ полуднемъ.

Въ цѣли принятія участія въ той депутації виѣсь я 26 н. ст. цвѣтня с. р. на руки Свѣтлої Президії ц. к. Прокураторіи финансової у Львовѣ прошење о приволеніе на выѣздъ у Вѣдень на 48 годинъ.

Рескриптомъ зъ дня 26 н. ст. цвѣтня 1885 р. ч. 15023 звѣстила менѣ Свѣтла Президія ц. к. Прокураторіи финансової у Львовѣ, ѹз того мого прошена В. Президія ц. к. краевої Дирекції финансової у Львовѣ не може предложить сти приклонными внесенемъ, ѹз взгляду службовыхъ, а то тымъ бѣльше ѹз по розвязанію рады державної и переставъ бути послюмъ, а ватымъ такожъ вгасъ и титулъ мого прилученя до депутації.

О т旤ъ маю честь завѣстити Поважану руску Публіку, выбравшу мене на всенароднѣй Вѣчу членомъ депутації, ѹзложни-ти ложныхъ толкѣвъ о причинѣ моїї неприсутності въ той-же депутації.

Краковъ дня 16 (28) цвѣтня 1885 р.
Съ высокимъ поважаньемъ
Денисъ М. Кулаковскій.

Рухъ выборчій.

Польскій центральний комитетъ выборчій для всѣхъ Галичини у Львовѣ отбувъ въ понедѣлокъ и вѣдь второкъ сего тыждня два засѣданія пѣдь проводомъ предѣдателя гр. Альфреда Потоцкаго. Засѣданія тривали дуже довго. Що на тыхъ засѣданіяхъ ухвалили паны польскаго центрального комитету, годѣ все знали, ѹз ухвалы ової держать въ тайнѣ. Задобно досягъ лишь то, ѹз 1) зѣзда делегатовъ зъ краю призначено на день 10 л. мая и 2) розболано вѣзвання до

Абдураманъ ханъ.

Изъ споминокъ россійскаго переводчика въ Ташкентѣ.

(Конецъ).

Вѣшли генерали Абдурамана; они були въ довгихъ каftанахъ а зъ боку у кожного вѣща шабль. Одинъ зъ генераловъ бувъ босы.

Зѣгнувшись у двохъ якъ-бы якій невольники подходили они одинъ по другому до генераль-губернатора и склонивши его обѣручъ за руку своимъ замурзаннымъ руками уставались знову мовки въ кутику комнаты. Предогавляючи боого генерала сказавъ Абдураманъ: „Генераль (Кауфманъ) зволить звинити сего смѣлого поборника и защитника моего, ѹз босы приходитъ. Въ битвѣ пѣдь Везири босъ безъ мала ѹз не отративъ обѣ ноги и не наложивъ головою заслонючи мой походъ назадъ. Его раны ѹз дося не погодилисъ.“

Мы ѹз опселя недовго разговорювали, коли генераль-губернаторъ вставъ и мы пойхали съ Абдураманомъ до дому, котрого генераль-губернаторъ до себе на обѣдъ запросивъ. Абдураманъ сидѣвъ съ генераль-губернаторомъ въ вѣзѣ позаду а я зъ переду проти нихъ. Городы и сады въ Ташкентѣ, попри котріи мы бѣхали, дуже були сподобались ханови.

„По Джалабадѣ“, казавъ бѣзъ, „Ташкентъ найкрасше мѣсто на свѣтѣ и тутъ пріишлось бы дѣкше навѣтъ умирать!“

„Чайже есть надѣя“, отповѣвъ генераль-

лѣвъ рѣчно. Я-бѣ лиши бажавъ, ѹзбы бѣн-шишъ свою дружину, бо ѿтповѣдало-бы лѣпше такъ его пеною якъ и другимъ обставинамъ“.

Ханъ обѣцявъ ѿ зробити. Мимо того однажды державъ ѿнъ цѣлу дружину ѹз двѣ недѣлї при себѣ. За сей часъ отвѣдувавъ ѿнъ ген. Кауфмана дуже часто. Але и теперъ мы дуже мало говорили о справахъ політичнѣхъ. Я сѣявъся и жартуючи сказавъ до генераль-губернатора, котрый дуже людно и ввѣжливо обходився съ своими урядниками, ѹз бѣнъ влюбившися въ хана якъ та задумчива дѣвчина.

„Такъ ѹз-жъ робити“, отказалъ генераль: „ханъ зробивъ на мене дѣйстно дуже пріятне враженіе, я сего не можу заперечити. Менѣ его сердечно жаль. Чи вы хочь разъ запримтили, ѹзбы бѣнъ въ розговорахъ зо мною хочь чаймъ небудь скомпромитувався? Певно, ѹз бѣнъ. Онь мимо воли спонукє кожного до поважанія себѣ и въ кождомъ вызыває гадку, ѹз бѣнъ чоловѣкъ, котрого природа обдарувала не-абы якими здѣбностями и свойствами. Менѣ жаль его, ѹз бѣнъ не-щастливый чоловѣкъ.“

Що до мене, то я той самой гадки о Абдураманѣ, ѹз генераль ажъ до нынѣшнього днія. Коли ѿнъ нынѣ отдававъ въ руки Англіцамъ, то я се такъ понимаю, ѹз поступає ѿнъ по болї му-зулманської засады, котра каже: нынѣ наше, а завтра боже. Якимъ ѿнъ нынѣ заявляєсъ може завтра не бути а при томъ откличеся на бога.

По якимъ часъ устроивъ генераль Кау-

фманъ войсковій маневри, на котріи запроинвъ під-палити, зробивъ генераль Кауфманъ предложение ханови, ѹзбы бѣнъ сподуливъ дроты електричної батерії и подснівъ ему, ѹз черезъ сполученіе дротівъ розадітъ мина укрѣпленія надъ рѣкою. Абдураманъ въконавъ точно, ѹз ему припоручено и не спустивъ ѿнъ на хвильку ока зъ мѣсца, де мала вибухнути мина, ѹз и заразъ стал

найбóльше впливовыkh панóв по провинциi, що-
бы занялис зложеньемъ повéтowychъ комитетóв
для курíй сельскихъ и мéскихъ. — „Gazeta Na-
godowa“ (въ ч. 98 зъ 30 цвéтия) жалуєся, що
тепершнй комитетъ центральnyй польскій не
есть такimъ ревнýмъ въ оголошуваню справоз-
дань изъ своемъ дýльности и своихъ розпоряд-
кóвъ, якъ давнýй комитетъ. „Интересъ самон
оправы — пише „Gaz. Nag.“ — вымagaе, щобы
таки справоздана були якъ найширше публико-
вані, а не сумнїваемось, що дневники будуть
старатися, якъ давнýше, бути помóчными въ
тóмъ взглядѣ комитетовъ и щадити ему клопоту
выдавать окремі бюллетини, которыхъ впрочемъ
доси такожъ не бачимо“.

Львóвский дописуватель „Сказ-у“ завдавъ
собї труду выказати на цифрахъ, на сколько
„новеля о мéскихъ выборцахъ, що платять 5 зр.
податку (т. зв. Fünfguldenmánnig)“ буде мати
впливъ на выборы въ мéстахъ галицкихъ. И ото
дойшовъ бнъ до того результату, що новеля таї
дуже мало що змїнить станъ голосуючихъ по
нашихъ мéстахъ, бо въ мéстахъ пблой Галичини
въ порбнаню съ выборами въ 1879 роцѣ при-
буде всего на всого 1906 новыхъ выборцівъ; зъ
тыхъ левова частина, бо 1279 выборцівъ — жи-
дóвъ, а лишь 627 христіанъ. Треба ще то под-
нести, що и той приростъ не однаково розпре-
дбленій. Въ округахъ мéскихъ: Львóвъ, Терно-
поль-Бережаны, Станиславóвъ-Тысъмениця и Кол-
омыя-Снатынъ-Бучачи новеля о выборцахъ „па-
тигульденовыхъ“ не буде мати нýякого впливу;
натомість піднесе число выборцівъ въ округахъ мéскихъ: Кракóвъ о 893, Бяла-Санчъ-Вéличка
о 6, Тарнóвъ-Бохня о 271, Ришóвъ-Яро-
славъ о 130, Перемышль-Городокъ о 175, Сам-
бóръ-Стрý-Дрогобичъ о 180 и Броды Золочéвъ
о 251.

Що до кандидатовъ на округи малыхъ
посёлостей, то виймаємо съ польскихъ газетъ
слідуючі вѣсти. Всї польскій газеты доносять
згідно, що запевненій выборъ пн.: 1) Дави-
да Абрагамовича въ округѣ Львóвъ-Городокъ-
Яворовъ; 2) мин. Флоріана Земляковскаго
въ округѣ Бяла-Живець; 3) Антона Хаїца въ
округѣ Залїщики-Борщовъ-Городенка; 4) Казимира
Грохольского въ округѣ Тернополь-
Збаражъ-Скалатъ. — Въ округѣ Гусатынъ-Чорт-
кóвъ — якъ доносить „Gaz. Nag.“ (ч. 98) —
піднесено кандидатуру кн. Романа Чарторый-
скаго противъ посла соймового о. Н. Сéчинъ
скаго. П. Еразмъ Волянський будь-то не буде
смѣ разомъ кандидувати. — До тогъ жъ „Gazetы
Nag.“ (ч. 98) доносять, що будь-то бы въ горахъ
сколькихъ агитувавъ за собї дръ Корнило
Мироновичъ супротивъ убýгаючихъ сїже о
мандатъ сов. В. Ковалъского и п. Ксеноф.
Охримовича. Вѣсть таї здається намъ неимо-
вѣрною. Тутъ мусимо такожъ и то поднести, що
деякі польскій газеты доносять, будь-то бы Ру-
сины зъ всѣхъ трехъ повéтівъ входящихъ до о-
круга выборного Стрý-Дрогобичъ-Жидачевъ по-
ставили кандидатуру п. Охримовича. То донесе-
ніе есть передчасне и неосновне. — „Kijeg Lwowski“ (119) довѣдуєсь, будь-то бы въ округѣ
Жовквѣ-Рава-Сокаль кандидувавъ супротивъ
п. Гулаки п. Герасимовичъ, судія зъ Ку-

ликова. — „Gaz. Nag.“ (ч. 98) мѣститъ таку до-
пись зъ Калуша: „Въ тутешнїй читальнї рускїй
отбуво вчера при численнїй участї окрестныхъ
селянъ и священиківъ передвыборчї збръ пôдъ
проводомъ декана о. Губчака. По днішой ожив-
ленїй дискусії, въ котрой головно ходило о то,
чи посомъ до рады державной має бути на ново
выбраный п. Кулачковскій, чи посоль до сойму
п. Романчукъ. Большостъ, зложена переважно зъ
селянъ, заявила за п. Романчукомъ. Вы-
брано отже передвыборчї комитетъ зъ 7 чле-
нівъ, котрый має дбати о переведенїе выбору,
поставленого кандидата, якъ такожъ заменовано
делегатомъ до центрального комитету у Львовѣ
тутешнго купца п. Корытовскаго. — „Dziennik
Pol.“ (ч. 69) довѣдуєсь, що будь-то бы въ окру-
гахъ сельскихъ Ярославъ-Цѣшановъ и Бережаны-
Рогатынъ-Пôдгайцѣ підношено кандидатуру кн.
Юрія Чарторыйскаго. Онъ однакожъ має
запевненій выборъ въ округѣ бóльшихъ посёл-
остей Сянокъ-Бирча-Лéско-Бжозовъ-Коросно. Ко-
либъ отже кн. Юрія Чарторыйскаго не принявъ
кандидатуру въ округѣ сельскомъ Ярославъ-Цѣ-
шановъ, то тамъ буде кандидувати кн. Володи-
славъ Сапѣга. — Въ сельскомъ округѣ Кра-
кóвъ-Вéличка-Хшановъ кандидує и має шансы
выйти гр. Артуръ Погоцкій на мѣсце ко.
Годлы.

О мандатъ посольскій зъ округа мѣстъ
Дрогобичъ-Стрý-Самбóръ, зъ бткі доси послу-
вавъ Оттонъ Гавзнеръ, убýгаєся Мизестъ, днев-
никарь зъ Вéдна и въ той цѣлі прїїхавъ до Га-
личини за собї агитувати. Мизестъ бувъ уже
въ передпослѣднїй каденції посомъ зъ того
округа и ішовъ съ централістами. Теперь мавъ
змїнитися и ішовъ-бы разомъ съ Поляками, а
мимо того польскій газеты остро выступають
противъ него для того, що бнъ „чужїй чоловéкъ“.
— П. Володиславъ Лозинський, посоль зъ мѣ-
ста Перемышля не намѣряє вже кандидувати. —
Мѣсто Станиславовъ має колъкохъ кандидатовъ.
Пишуть, що п. Белинський черезъ свое невы-
разне поступованье въ справѣ Пôвнічної жељ-
ницї стративъ довѣріе у великої частіи выбор-
цівъ. Говорятъ тамъ о кандидатурѣ п. бурни-
стра дра Каминського и Тадея Романови-
ча, ред. „Now. Reformы“. П. Романовичъ хотіть
класті такожъ въ окр. мѣскому Самбóръ-Дрогобичъ.
— Въ Тарновѣ не має шансъ, выбору на ново п.
Сплавинський. — Зъ мѣстъ Броды-Золочевъ
буде зновъ старатися о мандатъ п. Едв. Сохорѣ,
директоръ жељаницї Кароля-Людвика. — Мѣста
Бяла Санчъ-Вéличка выберуть на ново мин. дра
Дунаевскаго. — Въ мѣстахъ Коломыя-Бу-
чачъ-Снатынъ кандидує зновъ рабинъ дръ Бельохъ
и має надїю побороти вбѣхъ конгрѣ-кандидатовъ.
— Зо Львова будуть имовѣрою выбраній дръ
Смолька и другій тепершній посолъ, дръ Ле-
ваковскій. Деякі газеты промовляють за
дромъ Евсеєвій Черкавскимъ на мѣсце дра
Леваковскаго, котрый въ „колѣ польскому“ есть
найбóльшимъ опозиціонистомъ деятели въ
владності презеса п. Грохольского. Выборомъ
дра Евс. Черкавскаго зъ Львова має бути ему
дана (якъ хотіть деякі газеты) сатисфакція за
то, що рада мѣста Львова не выбрала его до кра-
ївської ради школи. Межи мѣщанствомъ однакожъ
дръ Черкавскій не має такого довѣрія, якъ

чѣмъ съ великимъ интересомъ дозутивався, чи
той, на котрому робиться експериментъ, може е-
лектричній токъ перервати. Я сказавъ ему, що
досить, щобы лишь зъ ряду пустивъ руки,
черезъ що цѣлій ланцухъ а съ нимъ и токъ не-
перреєсі. Тогда заставивъ бнъ знову афганськихъ
генераловъ робити досвѣдъ на себѣ, але коли
они хотіли руки пустити, то ихъ пальцѣ такъ
оціпилися були съ собї, що они мусили зда-
тися на нашу маску, котра то ситуація знову
викликала велику веселість середъ зрѣтельвъ.

На Абдурамана зробили всї тї рѣчи ве-
лике враженіе и бнъ постановивъ познакомитися
грунтовно съ физикою. Мені припоручено пере-
вести для хана зъ учебника физики особливо ту
часті на переку мову, въ котрой говорится про
гальванизмъ. Познїше довѣдався я въ Петер-
бурзѣ, що ханъ урядивъ себѣ цѣлій кабинетъ
фізикальний, що бнъ въ городѣ пôдпалює мины
и що звичайно розвеселюється гримасами своїхъ
пôдданыхъ, якъ они строять, коли бнъ ихъ самъ
електризує.

Разъ завѣвъ генераль Кауфманъ Абдура-
мана до фотографа и просивъ его, щобы бнъ
датъ зъ себе знятія фотографію.

„За жадну цѣну въ свѣтѣ я сего не зро-
блю“, казавъ ханъ; то противитса нашїй вѣрѣ
и я прошу васъ, не жадайте сего бтъ мене“.

„А коли царь хоче мати вашъ портретъ,
хібажъ ви се откажете бѣлому цареви?“

дръ Леваковскій.

Въ округахъ бóльшихъ посёлостей вже те-
перь слѣднїй деякі змїни. Въ Жовквовомъ ве-
ликій часті выборцівъ не хоче п. Юліана Чер-
кавскаго, а на его мѣсце кандидує п. Романъ
Шимановскій, комисаръ повéтový зъ Золочева.
Независимій польскій газеты выступають остро
противъ кандидатури того політичногу урядни-
ка, заявляючи просто, що п. Шимановскому може
ходити лише о карієру. — П. Зигмунтъ Козлов-
скій, звѣстній зъ справы „швайгельдовъ“ не
має шансъ перейти въ округѣ Перемышль-Яро-
славъ. — Зашевненій выборъ пн.: 1) гр. Войтѣ-
ха Дѣдушицкого въ окр. Станиславовъ-Бого-
родиціи-Товмачъ-Бучачъ; 2) дра Стан. Ст-
жинського въ окр. Львовъ-Городокъ; 3) дра
Хшановскаго въ окр. Краковъ-Хшановъ; 4)
Альф. Чайковскаго въ окр. Бережаны-Пôд-
гайцѣ Перемышляни. — Въ окр. Боянія-Вéличка-
Бжеско п. Беное не думаетъ кандидувати. — Хо-
дять поголоски, що п. Юліана Черкавскаго завзы-
вають до кандидовання въ округѣ бóльшихъ посё-
лостей въ Стрию.

Смерть и похорони М. Костомарова.

Данило Мордовцівъ, найсердечній другъ
пок. Н. Костомарова подавъ до прилюдної вѣдо-
мости послѣднїй хвилѣ житя славного нашого
историка. На два дні передъ его смертю п. Мор-
довцівъ писавъ въ „Нов. Времени“: Николай
Іванович вже бтъ колъкохъ лѣтъ хорувавъ на
хроничнє запаленіе и емфизему легкихъ. До там-
того лѣта хорый звичайно въздывавъ лѣтомъ въ
свое село на Українѣ и тутъ приходивъ до здо-
ровя. Але бтъ часу нещасливого слухаю, коли
то въ Петербурзѣ наїхавъ на него вóзъ и пока-
лічівъ его, не помагало вже ему пробуванье въ
українскомъ селѣ, вое сиплювавъ кровю и безна-
станно кашлавъ. Повернувшись въ осені торїкъ до
Петербурга, занедужавъ на рану въ кишковомъ
каналѣ. При конці сїчня оего року не помагали
вже звичайні медицинські средства, тожъ окли-
кували композицію, котрой однакожъ не були въ силѣ
дати хорому раду.

Въ день смерти Н. Костомарова писавъ Д. Мордовцівъ въ „Новостяхъ“: „Сегодня 7 (19) цвéтия рано о 6^{3/4} години, упокоївся Николай Іванович вже колъкохъ костюмъ нѣс золоту прі-
могу съ написю: „Земляки историкъ“ дру-
гого хоруговъ була бтъ Харківськимъ гі-
а третя, бтъ другої отцю українськимъ. За тимъ слѣдували вїнки бтъ київського, харківського и казанського, ки бтъ бувшихъ слухателївъ, бтъ дру-
гихъ курсовъ, бтъ медицинськимъ інститутомъ
літературного фонду, бтъ земляківъ від редакції „Новостей“, „Рускихъ“
„Нового Времени“, „Історического“
„Нови“, „Недѣлї“, „Пет. Плостка“, „Славянського общества, бтъ Одесоюзомъ, читателївъ зъ Харкова и вїнокъ від спущеною флагою. — За домовину бтъ жена покойного, професоръ, академітерати, студенти, депутати, мозаїсто карить.

Отправа надъ тѣломъ була въ тетской церквѣ: тутъ було выгодаши не слово о заслугахъ покойного. На мілії ви-
голосили три бесѣди: д. Мордовцівъ въ двохъ Українцівъ въ українскомъ мілії

Переглядъ часописівъ

(„Мира“, „Нов. Проломъ“ и „Ділові“
о „Дѣло“ и сторонництвія народа
дѣлъства всіхъ Василь.)

Молоденції „Миръ“, даючи зъ
марічну бтпвѣдь рускимъ часописимъ
„Слову“ и „Н. Пролому“ на „Миръ“
а радше бороначи ще разъ свою середнї
політику названу „миролюбію“, пода-
граму нашою часописю на рївнії
„Слову“ и „Н. Пролому“, котрї оправ-
дають рускою въ єго очахъ на іншому
ставлялися заєдно пôдбитї схизми
фільствомъ. Зъ того и виходило-бы
що и сторонництво руске народне
„Мира“ не видаєс інчиши другими
ко-ж схизматицю Москвою.

Подѣ такимъ засудомъ лишило-
наше „Дѣло“ лише бтъ 20 до 25 л. п. Того
с. р. Того дня вийшло 227 ч. „Н. Проломъ“
о чудо чудесе! — „Н. Проломъ“ засуди-
ло съ „Миромъ“ и доказавъ свою
лінію при помочи теорії о двохъ
лініяхъ дуже быстроумно, що „Дѣло“
то „одна консорція“ рутенсько-запорізько-

однакожъ недовѣри и называли фотографію
„шайтаностъ“ т. е. діавольскимъ дѣломъ.

Горяче бажанье Абдурамана побачити Пе-
тербургъ и бѣлого царя нѣколя не сповнилось.
За цѣлій часъ свого пробування въ Россії дні не
вийшовъ поза Ташкентъ. Певні політичні обота-
вины приневолили генерала Кауфмана до того,
що бнъ зъ разу оминавъ часті домагання Абду-
рамана, а на послѣдокъ таки зовсімъ ему отка-
завъ. Коля передъ трема роками настали въ Аф-
ганістанѣ звѣстній путанини, тоды прїїшла пора
и на Абдурамана. Онъ прїївъ до св. Кирила и Методія, до котрого ініціативою ще
въ 1840-ыхъ рокахъ заснувалося въ Кіевѣ
інститутъ технологічного і лісничо-
сихъ курсовъ, бтъ медицинськимъ і
літературного фонду, бтъ земляківъ
від редакції „Новостей“, „Історического“
„Нови“, „Недѣлї“, „Пет. Плостка“, „Славянського общества“
читателївъ зъ Харкова и вїнокъ від спущеною флагою. — За домовину бтъ жена
покойного, професоръ, академітерати, студенти, депутати, мозаїсто карить.

По смерти свого вуйка Ширъ-Ального збоставъ
бнъ зъ ласки Англичанъ еміромъ Афганістану
и вступивъ на престолъ свого батька, за котрого
такъ довго боровся и такъ богато претерпівъ.

Абдураманъ-ханъ має за собї дуже во-
рушливе життя. Нинѣ, забувши на добродійства
Россії, становъ бнъ въ англійскомъ таборѣ. Де
опреся завтра — або де поляже?

(Послі „Нового Времени“.)

Reptiliengond-омъ и то австрійскимъ з не закор-
дненнымъ, до котрого „Дѣлу“ руки по швамъ!

Однакожъ и такій поглядъ на бѣдне „Дѣло“
не устоявъ долго, а поваливъ его — „Dziennik
Polski“ въ ч. 97 зъ 29 л. цвѣтня 1885 р. Навя-
зши рѣчъ до звѣстного рабоѣпного прошена
кому „Мира“ подъ адресою центрального польского
комитету передѣвборчаго, въ котрѣмъ „Миръ“
молитъ „новыхъ батькѣвъ Русинъ“ о принятииъ коль-
кохъ россійскихъ Rusinków въ складъ того же ко-
митету, пише „Dz. Pol.“ слѣдуюче: „Трудно ко-
митету польскому взята „на складъ до себѣ“
Русиновъ „Слова“ и „Н. Пролома“, бо они єз-
жатъ до Петербурга, „by wyugasić czolobitnośc bia-
lemu carowi“. Drugie zaś stronistwo „Дѣла“
przestalo być samoistnem i przy każdej prawie
sposobności idzie ręka w rękę z moskalofilami...“

Огъ и маешь вежу Бавила! Отъ 20—29 л.
цвѣтня было наше „Дѣло“ отъ народною, ясною
программою, то схизматицкою Москвою, то езун-
ско-руганьскою консервациою, то знову партизан-
скою москалефию! Якъ бы ще „Czas“ бувъ
до того додавъ, что „Дѣлу“ rachnie krew Gonty,
a „Przeglad“ почтина настъ епитетомъ якакъ то
соціалістовъ та динамітаристовъ въ родѣ кра-
ївскаго Малавекевича, — отъ чи не гарна кити-
ца „тупоумія“ вышла бы була въ тыхъ всѣхъ
дотепѣвъ чи нѣсебѣтніцъ?! Однакожъ сему вави-
лонському хаосу не виновати тверді головы ре-
дакторовъ самыхъ, а бѣлье жаръ незвычайный,
що пануе въ нашому Львовѣ отъ двохъ недѣль
мовь-бы середь липня. Мозки не функціонують
правильно...

ОТОЗВА ДО ДЯКОВЪ.

Честнѣ Брати!

Вѣдомо Вамъ уже въ часописей и загаль-
ного голосу радѣстного, что 23 цвѣтня (5 мая)
1885 въ день св. Великомученика Георгія от-
будеся инсталляція нашего Архієрея кири Силь-
вестра на престолъ митрополичій. Эдѣхъ
сторонѣ будуть охочи стягатися Русинъ всі-
кого стану до храму св. Георгія, аби тамъ за-
явити своему Архієреви глубоке поважанье.

И мы честнѣ Брати, поспѣшиши вѣхъ
сторонѣ Руси, щобъ ему занести наше глубоке
поважанье, свою любовь и преданість. Прото,
честнѣ Брати, въ каждога деканату цѣлою Ру-
си Галицкої выберѣтъ бодай одного делегата,
заосмотрѣтъ его письмомъ уповномочняючимъ
на то торжество и вай днѣ въ храмѣ св. Геор-
гія въ Львовѣ прилучитъ до настъ, щобъ мы
яко одно тѣло представилися своему Владыцѣ,
Митрополитови. Буде то першій разъ, де мы
объяснимо наше житѣ сѣтви и покажемо,
яко высоко мы почитаемо нашихъ Владыкъ,
котрій яко князь церковній пануютъ надъ нами.

Просимо при тѣмъ честнѣхъ Брати на-
шихъ уповажнити отпоручниківъ, щобъ они
въ справѣ статутѣвъ нашого товари-
ства, котріхъ начеркъ уже готовый, могли
свою гадку отдать, а такъ за спѣльнимъ поро-
вумѣньемъ посредствомъ Всѧ. Консисториї мы
предложили-бы ихъ ц. к. Намѣстництву до-
звѣрдженія.

Рогатинъ 13 (25) цвѣтня 1885.
Отъ провизоричного комитету товариства
Іллія Бойкевичъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Рухъ передѣвборчай.) Цѣла внутрѣшна по-
литика австрійска обмежується нынѣ майже лиши
виключно на выборы до ради державной. О ру-
ху выборчомъ що до нашого краю спеціально по-
даему звѣстку въ окремой рубрицѣ; тутъ потуе-
мо вѣсти о руху выборчомъ въ другихъ краївъ
коронныхъ. Въ Чехахъ мають отбитио выборы
въ курій сѣльскихъ дна 1 червня, зъ мѣстъ
5, зъ палатъ торговельныхъ 5 а зъ бѣльихъ
посѣлостей 6 червня. — На Моравѣ: Зъ ку-
рій сѣльскихъ 2 червня, зъ мѣстъ 5, зъ палатъ
торговельныхъ 6, зъ бѣльихъ посѣлостей 8 чер-
вня. — На Шлескѣ: Зъ курій сѣльскихъ 3 чер-
вня, зъ мѣстъ 5, зъ палатъ торговельныхъ 6, зъ
бѣльихъ посѣлостей 8 червня. — Въ Стирії:
Зъ курій сѣльскихъ 2 червня, зъ мѣстъ 5, зъ
палатъ торговельныхъ 8, зъ бѣльихъ посѣлос-
тей 9 червня. — Въ Тиролі: Зъ курій сѣль-
скихъ 28 мая, зъ мѣстъ 30 мая, зъ палатъ тор-
говельныхъ 1 червня, зъ бѣльихъ посѣлостей
червня. — „Nagod. Listy“ доносять, що гр. Та-
фъ мають передъ колькома членами палаты напо-
звѣти, що всѣ выборы мають навдальше до 15
днія червня зовсѣмъ вже бути переведеній а въ Че-
хахъ вже до 8 червня.

(Нова рада державы) якъ доносять „Czas“
„Presse“ буде скликана 15 вересня на 14 днівъ
для верификациї всѣхъ выборбъ, для ухвали
адресъ, выбору членовъ до спѣльнихъ делегацій
ухваленія провизоричного бюджету на першій
варталъ за 1886 р. Допера ажъ по рускихъ
голосахъ буде рада державна знову
закликана до дальшої законодавчої роботы.

(Справы школи.) Министерство просвѣти
олучає що року отъ кандидатовъ и кандидатокъ
намѣненіи прошенія о дозволу отъ лѣтъ вѣку въ
ели прнатія ихъ до семинарій учительскихъ и

городцѣвъ фрѣблѣвскихъ якъ такожъ и въ цѣлі
допущена ихъ до испытова уповномочняючихъ
ихъ до улѣюванія чужихъ языковъ. Позаякъ ми-
нистерство уважає, що се не годится съ интересомъ
просвѣти, щобъ отступити отъ лонохъ при-
писовъ закона въ школахъ народныхъ або дозво-
ляти на якій небудь выемки, для того власти
школьній краївъ получили приказъ, щобъ такій
просхен не отсылали до министерства, лишь от-
кидали ихъ отъ разу.

ЗАГРАНИЦЯ.

Конфліктъ въ Афганістанѣ. Вже по
выданю послѣднаго числа нашою часописи надѣй-
ши були оногди двѣ застрашаючі вѣсти о такъ
непевной справѣ россійско-англійскаго конфлікту
въ Авганистанѣ. Першу рознесло було бюро Рай-
тера и летомъ бласкави оголосило овѣтова, що
всія вже нехібна. Після сего жерела царь мавъ
выйхати до Москвы, щобъ тамъ выдати мани-
фестъ до народу и възвѣсти Англіи вѣйну. Друга
вѣстъ надѣйши знову була знову въ Лон-
дону и озвѣстила, що палата послѣдовъ ухвалила
по бѣдѣ Гладотона, котрій тревала цѣлыхъ пять
чвертей години, кредитъ на цѣлі военны въ вы-
сотѣ 11 мил. ф. штерл. (около 120 мил. зр.) —
причина досить важна, щобъ зъ неї заключата
вже на нехібну вѣйну. И дѣйстиво, справа афган-
скаго конфлікту станула вже на такої точцѣ,
що леда хвилі, леда чака мала причина, а послѣ-
на запора може вже бути усунена и вѣйна може
вигутити въ цѣлой свій силѣ. Особливо мала
до сего причинитися поїздна англійска депеша,
въслана въ недѣлю до Петербурга, а въ котрой
Англія зажадала нового слѣдства въ справѣ, ко-
тра спонукала ген. Комарова до першої акції
войскової. Жаданье таке въкликало въ Россію
велике обурение а правительство постановило не
праймити сего предложенія. Симъ и поясняється, для
чого въ поїздныхъ дніяхъ вигляди на удержан-
ніе мира такъ значно погоршились. Мимо того
однакожъ не може ще сказати, щобъ вѣйна була
вже певною; противно въ хвилі, коли се пишемо
надѣйши вѣстъ, що надѣя на удержанніе мира ще
не зовсѣмъ стражена, а „Pall Mall Gazette“ доно-
сить, що австрійске правительство зробило россій-
скому предложенію, щобъ справу постушована
ген. Комарова передати судови мировому. Пред-
ложеніе таке въкликало знову въ россійскомъ ста-
рони певне нездоволеніе, позаякъ въ мѣрдай-
нихъ сферахъ россійскихъ не видать потреби
справу сю перель судомъ мировымъ розбирати,
бо добавчують въ нѣмъ певну охоту Англія не
допустити до мирного залагодженія. Берлинській
газетѣ знову нотують вѣсті въ Лондону, після
котрьхъ царь мавъ згодитися підъ певними усло-
віями на установленіе мѣшаної комисії, котра
малабы розслѣдити донесенія ген. Комарова и Лемо-
дена. Після „Kreuzztg.“ въ берлинськихъ кру-
гахъ політичныхъ думають все ще, що миръ по-
збогтане позакалумчений. Зъ Берлина доносять
навѣть, що високопоставленій особи висказуються
о ситуації трохъ користайше. О якимъ посе-
редничество въ цѣлі залагодженія конфлікту нема-
и бѣдѣ. Говорять, що англійско-королевска ро-
дина віносилась до нѣмецкої родини цѣарської
съ прошенемъ о посерединцтво, але ки. Бисмаркъ
мавъ отраджувати отъ всего посерединцтва.
Вѣстъ, що будто бы на случай вѣйни мавъ угро-
виться союзъ Англія, Італіи и Туреччини есть
такъ само непрѣдвиду якъ и вѣстъ, що державы
европейской робила на Туреччину певну пресесію
въ цѣлі удержанніе неутральності и въ справѣ
Дарданелль. О дальшихъ зброяніяхъ доносять зъ
обохъ сторонъ.

Россія. „Dnev. Varsh.“ доносять, що ген.
губернаторъ Гурко виѣхавъ днія 26 с. м. над-
звѣчайнимъ поїздомъ до Тернополя и Берестя
Литовскаго; думають, що ген. Гурко підѣ от-
такъ до Петербурга и що подорожъ ся стоить
въ звязі съ военными приготуваннями. „Schles.
Ztg.“ потверджаетъ, що правительство рос-
сійске постановило знести єпархію вильненську а
всѣ справи сеї єпархії мають бути отданіи вла-
сті митрополіти могилевскому. — По поводу про-
ектовъ, які въкликали роковини „грамоты“ да-
ної царицею Катериною II россійскому дворян-
ству, пригадують россійскій газети, що грамота
ся обѣймала такожъ и дворянство українське,
котрое утворило зъ козаками Хмельницкого. Дов-
гій часъ не хотѣли сего дворянства призначати,
отъ часомъ однакожъ признають її въ 1776 р.
надано було сему дворянству право вибирати
въ помежі себе мировихъ судівъ и т. д. а въ
1785 р. роздѣлено нову щахту українську на
ранги и класи. — Для 27 с. м. отбулося підъ
проводомъ царя тайна нарада, въ котрой мавъ
такожъ и Катковъ взяти участія. — Зъ Риги до-
носять, що ходить поголоска, будьто-бы вже по-
такомъ въслано змобилизований першу дивизію
до провінції балтійськихъ для оборони тамо-
ніхъ портівъ прибалтійськихъ.

Нѣмеччина. Въ послѣдніхъ часахъ на-
множилось чимало божевольникъ, що якъ-бы на-
рекомъ завязались отращити коронованій голови.
Недавно доносять ми съ двохъ случаївъ въ Брук-
селя, нынѣ записуємо третьї подобній факти, що
лучились въ Берлінѣ. Коли именно днія 27 с.
и нѣмецкій цѣаръ заїхавъ передъ палату англійской
амбасади, якісь молодий чоловікъ, що
случайно туди переходивъ, скочивъ на ступеніи
карти цѣарської. Познано въ нѣмъ 17-лѣтного
глухо пім'я мальяра порцельни въ Берлінѣ, котрый
въ хвилевъ пароксизмъ божевольности
допустився сего дѣла. — Зъ Берлінѣ доносять,
що цѣаръ нѣмецкій послѣдніми часами не полу-
чивъ анѣ письма анѣ жадної депеши отъ царя
російскаго. Правительство нѣмецкое стояло су-
противъ россійско-англійскому конфлікту на зов-

ѣмъ неутральному грунтѣ. — „Berl. Tagblatt“
доносять, що правительство пруске откупило
предложену курію римскою кандидатуру еп. Пон-
нинського на епископскій престолъ въ Познані. Здається, що причиною сего було, що правитель-
ство пруске придержуєсъ тої засады, щобъ на-
таке вольнове становище не допустити нѣкого
зъ польскими шляхтами. — Комісія правника ради
взаємові згодаєсь на нѣмецко-російську угоду
въ цѣлі видаливанія політическихъ виновниківъ.

НОВИНКИ.

„Народна Торговля“ переносяться съ днемъ 1 л. мая зъ будынку „Общого робінчичо-кредито-
вого Заведенія“ до локалю въ „Народнѣмъ Домѣ“,
въ котрому довгі літа мѣстися торговля О. Т.
Винклера. Контрактъ найму вже підписаный.

Выдаль товариства „Русинъ Дамъ“ у Львовѣ у-
строє въ слѣдуючій вторникъ, для 5 л. мая с. р.,
вечорокъ съ танцами въ великой сали „Народно-
го Дому“, на котрой має честь запрости мѣсце-
вихъ и замѣсцевихъ Вп. Гостей. Вп. Родимцѣ
зволять численно посѣтити сей вечорокъ, въ ко-
трого весь чистий приходъ признається на запо-
моги для учащихъ ся русихъ спрѣтъ и бѣдныхъ
русихъ дѣвчатъ. — *Отъ комитету.*

Українцѣ проживаючі въ Петербурзѣ стараються
якъ доносять „Петерб. Листокъ“ — о дозво-
леніе імъ здигнути въ Петербурзѣ памятникъ
Тараса Шевченка.

Д. Мордовецъ розказує въ „Новостяхъ“ та-
кій епизодъ зъ часу арештования Костомарова и
Шевченка за братство св. Кирила и Методія. Ко-
стомаровъ бувъ арештований на день передъ
своимъ вѣчінцемъ 28 марта 1847 року, на до-
різѣ коли повертаєсь вѣтвь своєї судженості Алини
Крагелької. Шевченка, котрій прибувъ зъ Чер-
нігова якъ дружба въ фраку и бѣлой краватцѣ,
заразъ арештували. Коли Шевченка привезли до
губернатора Фундука, той съмітавъ єго: „Що
ви се, Тарасе Григоровичу, въ бѣлой краватцѣ
и у фраку?“ — „Я дружбою на вѣсілю у Ко-
стомарова“ — отвітівъ Шевченко. — „А ну, то
куди жениха, туди и дружбу повезутъ!“ — за-
жартувавъ губернаторъ.

Руско-народний театръ підѣ дирекцію пп. Ба-
бровича и Гриневецкого пробува вже въ Золочевѣ
и розпочавъ цикль представень въ сали Фундак-
штайна. Вѣтрокъ сего тыждня дано на перше
представленіе комедію Балуцкого „Гуси и гусочки“;
сегодня ботграють „Сокольську дебру“, въ суботу
„Интригу и любовь“ Шиллера въ пересвѣд-
ковѣ о. Бѣрковскому; въ недѣлю буде представле-
ний „Новий дворникъ“ Воробкевича; въ вто-
рому слѣдуючому тыжднія „Зонти зъ Коревилемъ“,
а въ четверть „Федько Острожскій“ Ом. Огоневскаго.
На першому представленію въ Золочевѣ
публики було досить мало. Съ жалемъ констату-
юмо сей фактъ, але надѣмося, що на слѣдуючихъ
представленіяхъ самыхъ добріхъ штукъ Руспи-
ни зъ Золочева и околицъ будуть ботграють
піснью, въ котрому жалується на поступованіе
судії присяжнихъ ботгулою ревізію.

дому зачавъ сварку съ жѣнкою, котра ведаши, що нѣчого еи робити съ піанымъ чоловѣкомъ, утекла ионувати съ стодоли, лишивши въ хатѣ розбужену гаморомъ 8-мѣсячну дитину. Піаны Ко-закъ ще гірше розлютився и взявши зъ колысъ дитину кинувъ нею два разы до землѣ а бтакъ доплавъ ногами, поки бѣдна дитина не отдала духа. Страшного батька отдали судови.

— Публичне наслѣдство. Въ ночь зъ вівторка на середу мѣска сторожа акізова заасѣла на площа-ди св. Теодора у Львовѣ на перимитникъ и хотѣла ихъ арештувати, но жиды напали на ограж-никовъ и зачали на нихъ такъ сильно кидати камінемъ, що они мусили уступити, при чѣмъ старший мѣсікій стражникъ Михайло Скибичъ дѣставъ рану підъ окомъ. На поднятый крикъ при-спіли на помочь поліційній стѣбки и арештували ставляючихъ имъ опірь трьхъ жидовъ ватаж-ковъ и отдали карному судови.

— Жертви на бурсу им. св. Николая въ Стани-славовѣ впливущій по поводу запрошенія на ве-черъ съ таціями, устроенный днія 8 (20) січня с. р. въ Станиславовѣ: А) мѣстцевій П. Т. пп. зложили по 5 зр.: Т. Стachevich, властітель торговлї; Стефановичъ, адъюнктъ суду; дръ Каминській, бургомістръ. — По 4 зр. зложили: К. Груберъ, ц. к. капитанъ. — По 3 зр.: дръ М. Бучинській, адвокатъ краевый; I. Керекирто, директоръ гим-назії; О. I. Литвиновичъ, катих. гимн.; дръ Ла-зарскій, проф. шк. реал.; дръ Лубинський, адвокатъ краевый; о. Шанковскій, совѣтникъ митр. консисторії. — По 2 зр.: Бачинскій Теофіл; Чумалевичъ, ц. к. адъюнктъ суду; о. Кашубинський, пенсіон. священикъ; Левицкій Евстахій, профес. шк. реал.; Кубишталъ, проф. гимн.; пѣд. Литвин-ска; Пасюкъ; Рицарь де Остерманъ Юрій, ц. к. адвок. судовий; Рицарь де Остерманъ, ц. к. сов. намѣтъ; въ пенсії; о. Семеновъ Мих., катихигъ семинарії учит.; Серенській I., урядникъ въ пенсії. — По 1 зр.: о. Ензель I., кат. шк. реал.; Верхратокій I., проф. гимн.; Виндъ, інженеръ; ц. к. староста Горецкій Е.; Глоговскій, учитель; ко. Домбровскій, кат. гимназ.; Ебенбергеръ, ц. к. адв. судовий; Заклинський Алексій, юристъ; дръ Адешенъ. адвок.; Колянковскій Ант., офіціалъ телегр.; Кордасевичъ Ир., директ. банку; Левицкій, адъюнктъ староста; Либеръ Ант., проф. гимназ.; Левицкій, фармацевтъ, Лаховичъ, ц. к. надпоборця податкі; Левицкій Николай, юристъ; Мартынєць, юристъ; пѣд. Зарицка; Новицкій, директоръ голов. школы; пѣд. Огоновска; дръ Окуневскій, депенд. адвок.; Плюскожъ, властітель торговлї; Струтиль-скій I., кандидатъ адвок.; Склива, учит.; Соколов-скій, адъюнктъ суду; Турчакъ I., адъюнктъ подат.; Чорненскій Т., ком. дар. фінан.; Чернявскій, концеп. дир. скарб.; Чачковскій, дирек. шк. реал.; Черни, практик. урядникъ под.; Янкевичъ, офіц. дир. скарб.; Якічичъ L.; Роза Германъ, ц. к. капитанъ; Суханекъ, ц. к. надпоручникъ; Водичка, ц. к. по-ручиникъ; Станковскій, надпоручникъ Жеребецкій, ц. к. поручникъ; Дръ Гартманъ, ц. к. лѣкарь регіменту; Еленъ, ц. к. кадетъ; Зелинскій, ка-питанъ; Костецкій, ц. к. поручникъ; Н. Н., ц. к. поручникъ; Н. Н., ц. к. поручникъ; Н. Н., ц. к. кадетъ. (Д. б.)

— Перша красавица. На дніяхъ закінчився кон-курсъ женіскової красоты организований въ Па-рижі а конкурсовой судъ признавъ першу наго-роду парижанцѣ 20-лѣтній дѣвчинѣ Матильдѣ Ко-ленъ. Портреты молодої красавицѣ будуть про-даватися а дохдѣ зъ розпродажи призначений на добродѣйну цѣль.

— Розбишакій нападъ. Межи Любліено а Куля-во въ жовтівскому повѣтѣ знайдено на дорозѣ двохъ тяжко покаліченыхъ жидовъ. Розбишакъ, що ихъ напали и зрабували, вже вислѣдженено. Бу-ли то селяне зъ Куляви.

— Дробій вѣсти. Погорѣльціямъ села Дмитровичъ підъ Львовомъ удѣливъ цѣсаръ 500 зр. запомоги. — Въ Раковѣ коло Рожітова знайдено сими дніями застрѣленого селянина Онуфрія Гуцула зъ Креховичъ; слѣдство судове зъ тіо причини ве-деся. — Холеру сконстатовано недавно коло Бер-гамо въ Італії. — Въ Самборѣ умеръ недавно заслужений лѣкарь дръ Тымосковскій. — Рѣчне засѣданье публичне краковской академії наукъ отбудеться днія 4 л. маю въ Краковѣ. — Прези-дентъ палаты торговельної въ Бродахъ выбран-ий сими дніями Альфредъ Гавзнеръ а его засту-никомъ Адольфъ Быкъ.

Вѣсти зъ Аепархії Львовской.

Каноничну інституцію получивъ о. Іоанъ Степановъ изъ Вишнѣвчакъ.

Убійство: о. Волод. Громницкій отъ сотруд-ництва въ Городку; о. Анаст. Лотоцкій яко кап.-тъ Тростянець.

Президія намѣстництва годится на кано-ничну інституцію для о. Теоф. Бородайкевича на Тростянець.

Митрополича консисторія вставила на прошеніе о. Степана Гаврысевича, пар. въ Еѣльмѣ камени о надане дотаціи зъ фонду религійного для приватного сотрудника тамже а на прошеніе о. Іоанолита Дзеровиць, пар. въ Рогатинѣ и о удѣленіе додатку.

Заступательство Вишненки на часъ отпустки тамошнаго пар. о. Ореста Кичури поручено до конця року о. Іоану Валивскому а оба душпастырі угодились, що доходы зъ церкви и грунту будуть удѣлятися о. Валивскому.

Грамоту на сотрудника въ Киягиничахъ, дек. ходоровскаго, получивъ о. Емануїль Кра-сницкій.

Митроп. консисторія поручила о. Маркілу

Сѣрецькому, пар. Делязы, порозумѣться съ о. Ги-личинськимъ, пар. Іхторова, о замѣнѣ во поста-раньесъ о презенту; — такъ само о. Петру Жо-левичову, пар. Курникъ замѣнитися съ о. Фили-повичемъ за Кутиска.

Вицедеканомъ буковинськимъ іменованій о. Іоанъ Шихъ.

Буковинське правительство удѣлило Антонію Березовскому, пбцю церковному въ Чернівцяхъ 15 зр. запомоги зъ фонду релігійного.

Конкурсъ ч. 2839. Ухвало зъ днія 27 цвѣт-ни розписуєся конкурсъ на опорожнену посаду префекта науки въ семинарії духовнїй съ роб-ною платою 210 зр. и емологемтами. Речинецъ назначений до 15 червня 1885. Вѣбцѣ, безженніи и кандидаты съ отличними студіями, котри хо-тять докторатъ робити, мають першеньство.

Телеграмы „Дѣла“,

Вѣдень 30 л. цвѣтня. Сего днія о год. 10 авдіенція у Є. В. цѣсаря, а о год. 1 у папскаго пунція. Завтра въ пятницю буде де-путація у министрівъ.

Вѣдень 30 л. цвѣтня. Русини вѣдень-скій отпровадили депутацію передъ цѣсарській Дворъ и тутъ громадно выжидаютъ автентич-ной вѣсти, яка буде цѣсарска отповѣдь.

Вѣдень днія 30 цвѣтня. Єго Велич. Цѣсарь зволивъ вселаскавіше принятии депу-тацио и пріймивъ меморандумъ обѣцюючи, що прикаже здати собѣ справу и зарядить, що буде потреба. Переданье Добромула, сказавъ Єго Вел. Цѣсарь, наступило за порозумѣньемъ па-пьи и на бажанье митрополита. Стань дотепе-рѣшний має лиши тымчасово тревати. Єго Вел. Цѣсарь высказавъ Своє вдоволеніе по поводу натріотичного заявленія депутатії и за-певнивъ о Своїй беззупаннїй печаливости для добра и щастя руского народу.

Курсъ львовскій зъ днія 29 л. цвѣтня 1885.

	платить жадують	
	австр. валютою	р. кр.
1. Акціи за штуку.		
Желѣзъ Кар. Людв. по 200 р.	253	256 50
лѣвба-черь-ло. по 200 р.	220 50	224 —
Банку гип. галиц. по 200 р.	282	287 —
2. Листы заст. за 100 р.		
Общ. кредит. галиц. по 5% ав.	98 75	99 75
по 4% ав.	91 —	92 50
Суханекъ, ц. к. надпоручникъ; Водичка, ц. к. по-ручиникъ; Станковскій, надпоручникъ Жеребецкій, ц. к. поручникъ; Станиловскій, надпоручникъ	98 75	99 75
Банку гип. галиц. 6% ав.	101 25	102 25
Листы дов. гал. руст. банку по 6%	57 —	59 —
3. Листы довжній за 100 р.		
Общ. роль. кред. Завод. для Гал. и Буков. 6% лѣсовъ, вт 15 лѣтъ	— — —	— — —
4. Облиги за 100 р.		
Індемізації галиц. 5% м. к.	100 20	102 75
Облиги комуналній Гал. банку рустик. 6%	96 75	97 75
Пожички кр. вт 1873 по 6%	102 75	104 —
5. Лѣсоы мѣста Кракова.	18 —	20 —
Станиславова.	22 50	24 50
6. Монеты.		
Дукатъ голландскій.	5 82	5 92
пѣд. скріпцій.	5 84	5 94
Наполеондоръ.	9 93	10 03
Іоанніпераіль.	10 22	10 32
Рубель російскій срѣбрный.	1 54	1 64
шаперовий.	1 20 3/4	1 22
100 марокъ пѣмѣцкій.	61 35	— 10
Срѣбр.	— — —	— — —

Списъ жертвъ надбсланыхъ отъ комитетовъ мѣсцевыхъ Аепархії Львовской за часъ отъ 14 падолиста 1884 до 14 цвѣтня 1885.

	Готівна	Штука	Вартостъ
	зр. пр.	шт.	зр. пр.
Боднаръ Григорій зъ Потока зол.	2-	—	—
Каратницкій Іоанъ зъ Солукова	1-	—	—
Бѣлецкій Еміль зъ Вороцева	5-	—	—
Урядъ парохіальний въ Трост.	2-30	—	—
Майковскій зъ Гвоздця.	7-40	—	—
Стрийскій Іоанъ зъ Топоровець	2-	—	—
Коржинський Теод. зъ Медынѣ	8-	—	—
Чартацкій Гр. зъ Печанії	8-50	—	—
Марморовичъ Ник. зъ Любини	9-	—	—
Барановскій А. зъ Чернушовичъ	4-	—	—
Мартиновичъ зъ Мальчиць	3-	—	—
Каминський Л. зъ Ольшаниць	6-	—	—
Рыбакъ М. зъ Шумланъ	1-20	—	—
Громада Тарнавка (Стрій).	1-70	—	—
Качала Степанъ зъ Шельпакъ	10-	—	—
Лисенецкій Євтимій зъ Шидлов.	28-	—	—
Кмицикевичъ І. зъ Мышковичъ	4-60	—	—
Хоминський зъ Зеленої	7-	—	—
Товарист. „Просвіта“ у Львовѣ	— 22	37-	—
Головацкій Е. зъ Суходола	5-	—	—
Левицкій зъ Словоти.	7-	—	—
Хоминський Ст. зъ Николаєва	5-04	—	—
Шляковскій Іос. зъ Опілуцка	2-81	—	—
Губчакъ І. зъ Калуша	7-	—	—
Вахнякъ Д. зъ Глинокъ	2-10	—	—
Сѣрецькій А. зъ Красівка	3-	—	—
Матковскій Кл. зъ Зарудця	5-95	—	—
Рудницкій І. зъ Воскресенець	2-10	—	—
Адміністрація дѣбрь Митро.	30-	—	—
Луцакъ Ювеналъ зъ Познянки	5-	—	—
Зъ Петровівського урядъ деканаль.	6-	—	—
Лотоцкій Іларій зъ Поховець	8-	—	—
Ганкевичъ Спирид. зъ Целіївка	— 4	6-20	—
Левицкій Еміл. зъ Майдану	17-	—	—
Зъ Ожидова урядъ парохіаль.	2-	—	—

Бобикевичъ А. зъ Вікторова	4-	—	—

<tbl_r cells="4" ix="3